

NOTAT

Dato: 31. marts 2008
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 2002/4131-11

NOTAT

om visumpraksis gældende fra den 1. maj 2008

1	Indledning	4
2	Retsgrundlag	5
3	Kompetencefordelingen mellem udlændingemyndighederne	6
4	Schengenvisum	7
4.1	Definition på et Schengenvisum	7
4.2	Schengenlandene	8
4.3	Grundlæggende betingelser for at et Schengenvisum kan udstedes	8
4.4	Nationalt begrænset visum (visum med begrænset territorial gyldighed)	9
4.5	Et visums gyldighed	10
4.6	Et visums gyldighed i tilfælde af graviditet hos ansøger	11
4.7	Beregningen af "første indrejse" ved gentagne indrejser på visum	12
4.8	Krav om personligt fremmøde i visse visumsager	12
5	Landeinddeling i grupper – Generelle betragtninger	12
5.1	Særligt om visumlempelsesaftaler med forskellige tredjelande	14
5.2	Asyllandegruppen	15
5.2.1	Placering af lande i asyllandegruppen	15
5.2.2	Lande, der for tiden er placeret i asyllandegruppen	15
5.2.3	Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum	16
5.2.4	Ekstraordinære omstændigheder	16
5.2.5	Ansøgere, der tidligere er meddelt Schengenvisum	16
5.2.6	Særlige vilkår for medfølgende familie til aktuelt danske udstationerede, der ønsker at holde ferie i Danmark	16
5.2.7	Formodningsvurdering	16
5.2.8	Særligt om forældre, der søger om visum	17
5.2.9	Særligt om irakiske statsborgere	18
5.2.10	Særligt om somaliske statsborgere	19
5.2.11	Særlig praksis for ægtefæller fra Irak og Somalia	19

5.3	Immigrationslandegruppen	20
5.3.1	Placering af lande i immigrationslandegruppen	20
5.3.2	Muligheden for at betinge visumudstedelse af en økonomisk sikkerhedsstillelse i immigrationslandegruppen	20
5.3.3	Immigrationslandegruppen med referencebegrænsning	21
5.3.3.1	Lande, der for tiden er placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning	21
5.3.3.2	Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum	21
5.3.3.3	Ekstraordinære omstændigheder	22
5.3.3.4	Formodningsvurdering	23
5.3.4	Immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning	23
5.3.4.1	Lande, der for tiden er placeret i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning	23
5.3.4.2	Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum	23
5.3.4.3	Formodningsvurdering	23
5.4	Turistlandegruppen	24
5.4.1	Placering af lande i turistlandegruppen	24
5.4.2	Lande, der for tiden er placeret i turistlandegruppen	24
5.4.3	Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum	24
5.4.4	Formodningsvurdering	24
6	Praksis for meddelelse af Schengenvisum til særlige formål	24
6.1	Meddelelse af Schengenvisum med henblik på forretningsbesøg	24
6.2	Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i kulturelt eller videnskabeligt arrangement mv.	26
6.3	Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i en retssag	26
7	Danmarks internationale forpligtelser – EMRK artikel 8	28
8	Økonomisk sikkerhedsstillelse	28
8.1	Generelt	28
8.2	Inddragelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse	29
8.3	Frigivelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse	29
9	Afslag på visum – særlige tilfælde	30
9.1	Tidligere adfærd – misbrug	30
9.2	Ansøgere, der har fået afslag på familiesammenføring – pro forma eller tvangsægteskabssager	31
9.3	Ansøgere, der har en verserende sag om adoption i Danmark	31
9.4	Mindreårige ansøgere, der har en verserende retssag her i landet i henhold til udlændingelovens § 52	32
9.5	Karensperiode – tre eller fem år	32

9.5.1	<i>Hvornår tildeles der ikke karensperioder?</i>	32
10	Praksis for ansøgere, der er udvist med indrejseforbud	33
10.1	Særligt om ansøgere, der er udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig	34
10.2	Øvrige tilfælde	34
11	Forlængelse af Schengenvisum og forlængelse af ophold i Danmark	34
11.1	Forlængelse af Schengenvisum	34
11.2	Forlængelse af ophold i Danmark	35
12	Praksis for visumpligtige familiemedlemmer til unionsborgere	36

1 Indledning

Dette notat indeholder en redegørelse for Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations (Integrationsministeriet) og Udlændingesservices visumpraksis efter den 1. maj 2008. Notatet træder i stedet for ministeriets visumpraksisnotat af 12. oktober 2006, der er gældende fra den 1. november 2006. Notatet finder således anvendelse for udlændinge, der indgiver ansøgning om visum den 1. maj 2008 eller senere.

Ansøgninger om visum indgivet før den 1. maj 2008 behandles efter praksis som beskrevet i ministeriets visumpraksisnotat af 12. oktober 2006, der er gældende fra den 1. november 2006.

Dette notat tager kun sigte på behandlingen af sager, der kræver nærmere vurdering af udlændingemyndighederne i Danmark, når der træffes afgørelse om visum. De danske repræsentationer i udlandet er derimod ikke bundet af dette notat, når de skal vurdere, om der kan meddeles visum umiddelbart (bona fide) på repræsentationen i udlandet. Det bemærkes i den forbindelse, at langt de fleste visumansøgninger imødekommes på de danske repræsentationer i udlandet (bona fide), uden at sagen forelægges for udlændingemyndighederne i Danmark. Således bliver cirka 75 % af alle ansøgninger om visum imødekommet med en tilladelse allerede på de danske repræsentationer i udlandet. Sagsbehandlingstiden i de sager, hvor ansøgningen imødekommes på de danske repræsentationer i udlandet, er typisk cirka en uge.

Det er kun i de tilfælde, hvor repræsentationerne – bl.a. efter en vurdering af immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen – finder, at der ikke umiddelbart kan meddeles visum, at repræsentationerne forelægger sagen for Udlændingesservice i Danmark. I disse tilfælde skal de danske udlændingemyndigheder herefter træffe afgørelse i sagen i henhold til retningslinjerne i dette notat. Af de ansøgninger, der forelægges for udlændingemyndighederne i Danmark, imødekommes cirka 75 % med en visumtilladelse. Når dette sammenholdes med det store antal af ansøgninger, der imødekommes allerede på de danske repræsentationer i udlandet, fremgår det, at langt størstedelen af alle ansøgninger om visum til Danmark resulterer i en visumtilladelse.

De bærende hensyn bag den gældende nationale visumpolitik er dels et ønske om at give flest mulige udlændinge muligheden for at få visum med henblik på familiebesøg, forretningsbesøg eller anden type kortvarigt ophold her i landet, dels visse sikkerheds- og udenrigspolitiske hensyn og et ønske om, at ingen misbruger adgangen til at indrejse i Danmark på et visum til at omgå lovgivningens regler om opholdstilladelse. Her tænkes særligt på reglerne om asyl.

Den gældende visumpraksis er karakteriseret ved, at det som udgangspunkt er placeringen af et land i tre landegrupper, der er afgørende for, om der kan gives visum til statsborgere fra dette land. Endvidere er det et væsentligt element, at ansvaret for at et udstedt visum an-

vendes i overensstemmelse med betingelserne herfor, er placeret hos visumansøgeren og den person, som inviterer ansøgeren hertil.

Den nuværende nationale visumpraksis følger bl.a. af vedtagelsen af den visumpolitik, der er udmøntet i ændringen af udlændingeloven – L 223 fremsat den 31. marts 2004 – der blev vedtaget den 2. juni 2004, og som trådte i kraft den 1. oktober 2004 ved lov nr. 429 af 9. juni 2004.

Den visumpolitik, der blev vedtaget i 2004, og som bl.a. indebærer, at flere udlændinge kan få visum til Danmark, modsvares samtidig af en mere konsekvent visumpraksis over for udlændinge, der benytter visumsystemet til andet end det tiltænkte formål – nemlig et kortvarigt besøg i Danmark. Der blev ved lovændringen i 2004 indført en karenperiode ved misbrug af visum, der betyder, at en udlænding, der har misbrugt et meddelt visum, som udgangspunkt ikke kan få visum igen efter sædvanlig praksis i enten tre år eller fem år. Der blev endvidere indført en mulighed for i visse tilfælde at betinge visumudstedelse af økonomisk sikkerhedsstillelse, således at en herboende reference stiller en økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb på 54.813 kr. (2008-niveau), og beløbet forfalder – helt eller delvist – til betaling, hvis visumansøgeren overtræder visumbetingelserne.

En skematisk oversigt over visumpraksis pr. 1. maj 2008 fremgår af bilag 1.

2 Retsgrundlag

Danmarks visumforhold til tredjelande følger af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen).

Forordningen regulerer, hvilke landes statsborgere der skal have visum, og hvilke landes statsborgere der er fritaget herfor ved indrejse på medlemsstaternes område.

I De Fælles Konsulære Instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer er der fastlagt visse grundlæggende regler for behandling af en visumansøgning, herunder at EU-landene i forbindelse med visumsagsbehandlingen skal vurdere immigrationsrisikoen i forhold til alle Schengenlande. Der er imidlertid ikke foretaget en egentlig harmonisering af EU-landenes praksis med hensyn til meddelelse af visum til visumpligtige udlændinge, og der vil derfor være forskelle mellem medlemslandenes nationale visumpraksis. Schengenlandene er opmærksomme på ulemperne ved en uensartet visumpraksis, og der tilstræbes derfor et tæt lokalt konsulært samarbejde mellem Schengenlandenes repræsentationer i de forskellige tredjelande.

Ifølge udlændingelovens § 3 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 1044 af 6. august 2007, skal udlændinge, der ikke er omfattet af §§ 1-3, jf. § 39, stk. 2, have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Udlændingelovens § 39, stk. 2, giver ministeren for flygtninge, indvandrere og integration hjemmel til at fastsætte regler om, i hvilket omfang en udlændings pas eller rejselegitimation skal være påtegnet visum til indrejse i eller udrejse af landet. Udlændingeloven

indeholder derimod ingen regler om, hvornår udlændingemyndighederne skal give visum til en visumpligtig ansøger.

Endvidere indeholder bekendtgørelse om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 810 af 20. juni 2007, nærmere regler om visum, herunder bl.a. de grundlæggende betingelser for udstedelse af visum samt muligheden for meddelelse af et nationalt begrænset visum.

Visumpraksis skal ses i sammenhæng med udlændingelovens regler om muligheden for at opnå opholdstilladelse i Danmark, idet visumreglerne administreres på en måde, der er egnet til at hindre omgåelse af reglerne om opholdstilladelse. Visumreglerne skal således administreres på en sådan måde, at der ikke meddeles visum til en ansøger, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at den pågældende ønsker at benytte et udstedt visum til at tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

3 Kompetencefordelingen mellem udlændingemyndighederne

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har efter udlændingeloven det overordnede ansvar for behandlingen af visumansøgninger. Der påhviler ministeriet, Udlændingetjeneste og Udenrigsministeriet et fælles ansvar for visumadministrationen på de danske repræsentationer. Den nærmere ansvarsfordeling fremgår af en aftale mellem Integrationsministeriet og Udenrigsministeriet ("Aftale mellem Integrationsministeriet og Udenrigsministeriet om ansvaret for tilsynet med visumadministrationen på de danske repræsentationer" af 10. oktober 2006).

En ansøgning om visum skal indgives via en dansk repræsentation i udlandet, dvs. en ambassade eller et generalkonsulat. De danske repræsentationer i udlandet er i medfør af udlændingelovens § 47, stk. 2 bemyndiget til at udstede visum, og udgangspunktet er, at repræsentationerne kan udstede visum, uden at sagen har været forelagt Udlændingetjeneste (bona fide), hvis repræsentationen finder, at der ikke er risiko for ulovlig indvandring eller for forstyrrelse af den offentlige orden, forhold til fremmede magter eller national sikkerhed. Dette gælder, uanset i hvilket land ansøgeren er statsborger.

Efter modtagelsen behandler repræsentationen således ansøgningen, herunder gennemgår den dokumentation, der er vedlagt ansøgningen, og tager herefter stilling til, om ansøgningen kan imødekommes.

Repræsentationernes kompetence er begrænset til enten at afvise at modtage visumansøgninger eller imødekomme ansøgninger, hvorimod repræsentationerne ikke har beføjelse til at meddele afslag. Hvis repræsentationen ikke finder at kunne give visum, videresendes sagen til Udlændingetjeneste, der herefter træffer afgørelse i sagen i henhold til retningslinjerne i dette notat.

Sagsbehandlingstiden for bona fide viseringer er typisk under en uge, men kan for visse nationaliteter være lidt længere, da Danmark over for visse nationaliteter er forpligtet til at foretage en konsultation af andre relevante Schengenlandes myndigheder.

Hvis Udlændingesservice meddeler afslag på visumansøgningen, kan afgørelsen påklages til Integrationsministeriet efter den almindelige klageadgang i udlændingelovens § 46, stk. 1. I forbindelse med klagesagsbehandlingen sender Udlændingesservice sagens akter til ministeriet, hvilket indebærer en videregivelse af de på sagen foreliggende oplysninger til ministeriet.

De danske repræsentationers kompetence på visumområdet, herunder repræsentationernes kompetence til i visse sager at udstede visum bona fide, er ikke beskrevet yderligere i dette notat. Det kan dog bemærkes, at repræsentationernes kompetence til at meddele visum er blevet præciseret og udvidet ved ændringen af udlændingeloven i 2004. Det er således kun i de tilfælde, hvor repræsentationerne – bl.a. efter en vurdering af immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen – finder, at der ikke umiddelbart kan udstedes visum, at repræsentationerne skal forelægge visumansøgningen for Udlændingesservice. Repræsentationernes kompetence til at afvise en visumansøgning, hvis de grundlæggende betingelser for visummet ikke er opfyldt, blev ligeledes præciseret og udvidet ved ændringen af udlændingeloven i 2004. Repræsentationerne har således kompetence til at afvise en visumansøgning i følgende tilfælde:

- Hvis visumansøgeren bor eller opholder sig ulovligt i det land, hvor ansøgningen indgives.
- Hvis visumansøgningen ikke er udfyldt korrekt og fyldestgørende – herunder indeholder oplysninger om slægtskab, hvis formålet er familibesøg – og underskrevet.
- Hvis oplysningerne i visumansøgningen og passet er uoverensstemmende.
- Hvis dokumenterne fremlagt i forbindelse med ansøgningen ikke er fuldstændige og ægte.
- Hvis fotoet, der er vedlagt ansøgningen, ikke opfylder visse nærmere betingelser.

Desuden kan repræsentationerne afvise en visumansøgning, hvis ansøgeren ikke giver samtykke til, at Udlændingesservice og Integrationsministeriet i forbindelse med en sag om forfald til betaling af et beløb, som den herboende reference har stillet som økonomisk garanti, kan videregive oplysninger, der indgår i sagen, til den herboende reference, og til, at Udlændingesservice sender sagens akter til Integrationsministeriet ved en klage over en afgørelse i en sådan sag.

4 Schengenvisa

4.1 Definition på et Schengenvisa

Et Schengenvisa er en tilladelse til at henvende sig på den danske grænse eller grænsen til et andet Schengenland og anmode om ophold i en kortere periode, f.eks. til at besøge familie eller venner, til turistbesøg, til forretningsbesøg, til at deltage i en konference eller bare til gennemrejse (transit). Besiddelse af et Schengenvisa giver ikke i sig selv indehaveren ret til at indrejse i Schengenområdet. Det kræves, at de øvrige betingelser for indrejse eller transit er opfyldt, jf. afsnit 4.3, dog med undtagelse af kravet om rejsesygeforsikring.

Et Schengenvisum gives for maksimalt 90 dages ophold i Danmark og de øvrige Schengenlande pr. halvår. Et visum giver ikke ret til at arbejde i Danmark, medmindre visumindehaveren er fritaget for arbejdstilladelse, jf. udlændingebekendtgørelsens § 33. En visumsticker sættes ind i passet for at markere tilladelsen. Et eksempel på en sådan visumsticker findes i bilag 2.

Et Schengenvisum udstedes i medfør af Schengenkonventionens artikel 12, og gælder for indrejse og ophold i alle Schengenlande, medmindre andet er angivet, jf. udlændingelovens § 4.

Et Schengenvisum kan gives til én eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum, men dog således, at varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Schengenlandene ikke må overstige tre måneder (90 dage) pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene, jf. udlændingelovens § 4. En udlænding, der f.eks. er meddelt Schengenvisum for 30 dage og er indrejst i Danmark eller i et andet Schengenland for første gang den 1. marts 2008 og udrejser igen den 30. marts 2008, og som efter udrejsen straks søger Schengenvisum på ny, kan alene meddeles Schengenvisum for maksimalt 60 dage inden den 31. august 2008, hvor den første halvårige periode udløber.

4.2 Schengenlandene

Danmark indtrådte den 25. marts 2001 i den praktiske del af Schengensamarbejdet, som indebærer, at paskontrol er afskaffet ved grænserne mellem de deltagende lande. Til gengæld er kontrollen ved grænserne til tredjelande – de ydre grænser – styrket i overensstemmelse med EU's regler herom.

Følgende 24 europæiske lande er pt. med i Schengensamarbejdet: Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Island, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Norge, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.

De EU-lande, der indtrådte i EU den 1. maj 2004, deltager således alle – på nær Cypern – fuldt ud i Schengensamarbejdet, mens Bulgarien, Cypern samt Rumænien endnu kun deltager i visumsamarbejdet i relation til Rådets forordning nr. 539/2001 med senere ændringer (visumforordningen) og Rådets forordning nr. 1683/95 med senere ændringer (forordningen om den ensartet udformede visumsticker). De tre nævnte EU-lande indtræder først i det praktiske og fulde Schengen-samarbejde, når landene har færdiggjort deres forberedelser hertil, og Rådet har truffet afgørelse om deres deltagelse.

4.3 Grundlæggende betingelser for at et Schengenvisum kan udstedes

For at et Schengenvisum kan udstedes, skal følgende grundlæggende betingelser være opfyldt:

- a) Udlændingen skal ved indrejse, under ophold her i landet og ved udrejse herfra være i besiddelse af pas eller andet dokument, der efter ministeren for flygtninge, ind-

vandrere og integrations bestemmelse kan godkendes som rejselegitimation, jf. udlændingelovens § 39, stk. 1.

- b) Udlændingen skal have de nødvendige midler til sit underhold under det påtænkte ophold og til hjemrejsen til hjemlandet eller til gennemrejsen til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller være i stand til på lovlig vis at erhverve sig disse midler, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 2.
- c) Udlændingen skal – medmindre særlige grunde taler derimod – være i besiddelse af en rejsesygeforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af helbredsmæssige grunde, uopsættelig lægebehandling og akut hospitalsbehandling under det påtænkte ophold. Rejsesygeforsikringen skal dække alle Schengenlandene, og minimumsbeløbet for forsikringsdækningen skal være 30.000 euro, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 3. Der er ikke krav om, at rejsesygeforsikringen skal være tegnet på ansøgningstidspunktet, ligesom ansøgeren heller ikke bør købe billet til Danmark, før ansøgeren har fået besked fra repræsentationen om, at der kan udstedes visum.
- d) Udlændingen må ikke være indberettet til Schengen-informationssystemet (SIS) som uønsket, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 4.
- e) Udlændingen må ikke udgøre en trussel for Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller nationale sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 5.
- f) Udlændingen må ikke være optaget på den danske indrejseforbudsliste som værende udvist med indrejseforbud i Danmark.
- g) Udlændingens nationalitetspas eller anden form for rejselegitimation skal være gyldigt i tre måneder ud over visumperioden. Hvis udlændingen ikke har nationalitetspas, skal tilbagerejsetilladelsen til det land, der har udstedt udlændingens rejselegitimation, være gyldig i seks måneder ud over visumperioden, jf. udlændingebekendtgørelsens § 19, stk. 1.

En udlænding, der ikke opfylder indrejsebetingelserne i udlændingelovens § 28, stk. 1 og 2, kan afvises ved grænsen, jf. nærmere herom i notat af 7. september 2006 om politiets indrejsekontrol samt afvisning ved indrejsen af udlændinge, der har fået visum (afvisningsnotatet).

4.4 Nationalt begrænset visum (visum med begrænset territorial gyldighed)

Hvis en udlænding ikke opfylder de ovennævnte grundlæggende betingelser for udstedelse af Schengenvisum, kan de danske myndigheder udstede et visum alene gyldigt for ophold i Danmark eller i en gruppe af Schengenlande, jf. udlændingelovens § 4 a. Dette kaldes for et nationalt begrænset visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed (Visa with Limited Territorial Validity, VLTV). Et sådant visum må alene udstedes undtagelsesvist og i begrænset omfang.

En person, der er indberettet i SIS, f.eks. fordi Danmark eller et andet Schengenland har udvist den pågældende med indrejseforbud, vil efter en konkret vurdering, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, kunne meddeles visum begrænset til indrejse og ophold i Danmark, jf. i øvrigt afsnit 10 nedenfor.

Det bemærkes, at de udlændinge, der udvises af Danmark med indrejseforbud ved dom eller ved en administrativ afgørelse, men hvor betingelserne for en indberetning til SIS i medfør af udlændingelovens § 58 g ikke er opfyldt, optages på en national dansk liste over uønskede personer med indrejseforbud (national indrejseforbudsliste). Denne liste er en del af Det Centrale Kriminalregister og føres af Rigspolitichefen. En person, der fremgår af den nationale indrejseforbudsliste, vil efter en konkret vurdering, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, tillige kunne meddeles visum begrænset til indrejse og ophold i Danmark, jf. i øvrigt afsnit 10 nedenfor.

Efter udlændingelovens § 4 a kan der endvidere – uanset bestemmelserne i §§ 3-4 – i særlige tilfælde udstedes visum, som begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark. Et sådant visum kan f.eks. udstedes i den situation, hvor en udlænding allerede har opholdt sig her i landet i 90 dage inden for det seneste halvår, men hvor den pågældende på grund af en nær slægtning dødsfald eller livstruende sygdom på ny har behov for at indrejse i Danmark.

4.5 Et visums gyldighed

Et Schengenvisum kan – som nævnt under afsnit 4.1. – maksimalt give visumindehaveren ret til at opholde sig i Danmark eller i de øvrige Schengenlande i 90 dage, enten som et uafbrudt ophold eller som flere forskellige ophold inden for det tidsrum, som visummet er gyldigt for, og i overensstemmelse med det antal indrejser, som der er givet tilladelse til.

Det påhviler enhver visumindehaver at være opmærksom på, hvor lang en periode visummet giver ret til at opholde sig her i landet. Antallet af dage, en person kan opholde sig i Schengenlandene, regnes fra og med indrejsedatoen i Schengenlandene og til og med datoen for udrejsen af Schengenlandene. Det er således ind- og udrejsesstemplerne i passet, der lægges vægt på ved vurderingen af, hvornår en person er ind- og udrejst. Hvis en udlænding således indrejser i Schengenområdet via Sverige den 1. marts 2008 på et visum gyldigt for 30 dages ophold, har den pågældende ret til at opholde sig i Danmark eller i de øvrige Schengenlande frem til og med den 30. marts 2008, og den pågældende skal således udrejse af Danmark senest den 30. marts 2008.

En visumindehaver må aldrig opholde sig på et visum i Danmark eller i Schengenområdet i mere end det antal dage, der er anført i rubrikken "Opholdets varighed... antal dage" på visumstickeren, uanset hvilken gyldighedsperiode der er anført, ligesom en visumindehaver aldrig må opholde sig i Danmark senere end den dato, hvor gyldighedsperioden for visummet udløber. En visumansøger modtager i forbindelse med meddelelsen af et visum vejledning herom. Et eksempel på en visumsticker er vedlagt dette notat som bilag 2.

Det er visumindehaverens eget ansvar at være i besiddelse af en returbillet og at udrejse rettidigt af Schengenområdet inden visummets udløb. Hvis visumindehaveren i forbindelse med visumudstedelsen har fremvist en returbillet på repræsentationen, hvor ind- og udrejsedatoerne ikke svarer til visummets gyldighed, og hvor repræsentationen ikke har gjort indsigelse mod den fremviste returbillet, vil overskridelsen af visummet som udgangspunkt kunne lægges visumindehaveren til last med henvisning til, at en returbillet vil kunne ombookes med

den virkning, at visumindehaveren kan udrejse af Schengenområdet på et andet tidspunkt, end den fremviste returbillet på repræsentationen antydede.

Længden af et visums gyldighedsperiode går typisk ud over det antal dage, som visummet giver indehaveren ret til at opholde sig i Danmark eller i Schengenområdet. De ekstra dage giver visumindehaveren mulighed for – om nødvendigt – at udsætte sin forventede afrejse dato fra hjemlandet med et par dage, uden at det samtidig betyder, at opholdet i Danmark eller i de øvrige Schengenlande bliver kortere end det, som der er ansøgt om og bevilget. En visumindehaver må dog aldrig – som ovenfor anført – opholde sig på et visum i Danmark eller i Schengenområdet i mere end det antal dage, der er anført i rubrikken "Opholdets varighed... antal dage" på visumstickeren.

For en nærmere beskrivelse af visumstickeren henvises til bilag 2.

4.6 Et visums gyldighed i tilfælde af graviditet hos ansøger

Hvis en visumansøger er gravid ved indgivelsen af ansøgningen om visum, vil den pågældendes visum som altovervejende hovedregel blive tidsmæssigt begrænset, således at udrejse af Danmark skal ske senest 2 ½ måned før terminsdatoen. Den tidsmæssige begrænsning skyldes, at et visum kun er beregnet til kortvarige ophold i Danmark (eller de øvrige Schengenlande), og at der ved visumophold her i landet, der lægger sig tæt op ad terminsdatoen, kan være en konkret og overvejende risiko for fødsel her i landet samt et eventuelt deraf følgende længerevarende ophold her i landet. Den tidsmæssige begrænsning er således konkret motiveret bl.a. af det forhold, at de fleste flyselskaber ikke vil medtage passagerer de sidste to måneder før forventet fødsel samt indtil to måneder efter overstået fødsel, hvorfor udlændingemyndighederne således normalt ikke vil kunne pålægge den pågældende visumansøger at udrejse i dette tidsrum.

Udlændingemyndighederne vil i forbindelse med behandlingen af en gravid visumansøgers ansøgning indhente dokumentation for visumansøgerens terminstidspunkt. Dette terminstidspunkt vil herefter virke som skæringsdato i forhold til vurderingen af, hvornår den pågældende senest skal udrejse af Danmark.

Ovennævnte praksis om udrejse senest 2 ½ måned før forventet termin kan dog fraviges i følgende tilfælde:

- Visumansøgeren er gift med en udstationeret dansk statsborger eller en person med en opholdstilladelse i Danmark meddelt med mulighed for varigt ophold, hvis forsikring dækker omkostningerne til fødslen i Danmark.
- Den herboende reference dokumenterer, at der er indgået en aftale med et hospital i Danmark vedrørende fødslen, samt at der er betalt for fødslen i Danmark.

Det bemærkes, at det alene er kravet om udrejse af Danmark senest 2 ½ måned før terminsdatoen, der fraviges i de nævnte tilfælde. Det kan således ikke forventes, at det pågældende visum – efter indrejsen i Danmark – vil kunne forlænges ud over visumperioden af maksimalt 90 dages varighed. Visumansøgeren har i de nævnte tilfælde det fulde ansvar for, at ind- og udrejse kan ske i overensstemmelse med det meddelte visum.

4.7 Beregningen af "første indrejse" ved gentagne indrejser på visum

Et Schengenvisum giver en visumindehaver mulighed for at indrejse og opholde sig i Schengenområdet i højst tre måneder (90 dage) i løbet af en seks måneders periode regnet fra datoen for den første indrejse, jf. udlændingelovens § 3. Datoen for første indrejse bliver væsentlig, når en visumindehaver skal beregne, hvornår den pågældende på ny kan indrejse. Det vil altså sige, at datoen for første indrejse skal fungere som udgangspunkt for beregningen af de halvårsperioder, indenfor hvilke den pågældende på ny kan indrejse og opholde sig i Schengenområdet i op til 90 dage.

EF-Domstolen har ved dom afsagt den 3. oktober 2006 taget stilling til spørgsmålet om, hvad der nærmere skal forstås ved begrebet "første indrejse". Dommen betyder, at "første indrejse" er den dag, hvor visumindehaveren indrejser, når der er forløbet mere end seks måneder, siden visumindehaveren senest indrejste i Schengenområdet.

Eksempel:

Hvis en udlænding f.eks. indrejser for allerførste gang i Danmark eller i de øvrige Schengenlande den 1. februar 2007, vil den pågældende kunne opholde sig i Danmark i tre måneder inden for seks måneders perioden frem til den 31. juli 2007.

Hvis udlændingen herefter på ny indrejser i Danmark den 1. oktober 2007 – mere end seks måneder efter den allerførste indrejse i Schengenområdet – vil datoen den 1. oktober 2007 udgøre datoen for "første indrejse" og herefter være bestemmende for beregningen af en ny seks måneders periode, inden for hvilken den pågældende udlænding kan opholde sig i landet i op til tre måneder. Indrejser udlændingen igen den 1. juni 2008, vil det være denne dato, der udgør datoen for "første indrejse" og så fremdeles.

4.8 Krav om personligt fremmøde i visesager

For at hindre misbrug af visum kan Udlændingesservice i visse visesager – f.eks. i sager vedrørende forretningsvisum, hvor der er tvivl om, hvorvidt der er tale om et reelt forretningsforhold – stille krav om, at den herboende reference skal møde personligt op i Udlændingesservice, hvis referencen bor i Storkøbenhavn, og ellers hos det lokale politi, og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet. Hvis referencen efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingesservice eller politiet udebliver uden anmeldt lovligt forfald, herunder eksempelvis i tilfælde af sygdom, der gør referencen ude af stand til at give møde, afvises visumansøgningen.

5 Landeinddeling i grupper – Generelle betragtninger

De lande, hvis statsborgere er visumpligtige til Danmark, er inddelt i tre landegrupper – en asyllandegruppe, en immigrationslandegruppe og en turistlandegruppe.

Landegruppeinddelingen finder alene anvendelse i forbindelse med visumansøgninger, hvor formålet med opholdet i Danmark er turisme eller privatbesøg og finder således f. eks. ikke

anvendelse i forbindelse med visumansøgninger, hvor formålet med opholdet i Danmark er forretning.

Landegruppeinddelingen er foretaget på baggrund af en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere fra de pågældende lande vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Således er placeringen af landene i de enkelte landegrupper baseret på antallet af registrerede asylansøgere og antallet af registrerede ansøgninger om familiesammenføring fra de enkelte lande, herunder antallet af personer der har søgt om asyl eller familiesammenføring efter at være indrejst i kraft af et visum. Endvidere lægges der ved placeringen også vægt på erfaringerne med de praktiske udsendelsesmuligheder og muligheden for at behandle en eventuel asylansøgning i en særlig hasteprocedure (åbenbart grundløs-proceduren). Desuden tages der ved placeringen af landene også hensyn til immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen i forhold til andre Schengenlande.

Det er vigtigt, at der i medlemsstaternes respektive visumpraksis tages hensyn til andre Schengenlandes interesser, da et Schengenvisum giver indehaveren adgang til alle medlemsstaternes område, og der er ikke foretaget en egentlig harmonisering af EU-landenes visumpraksis, jf. afsnit 2. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at fokusere på, om statsborgere fra et bestemt visumpligtigt tredjeland erfaringsmæssigt udgør en immigrationsrisiko i forhold til Danmark alene. Det er også nødvendigt at tage hensyn til, om andre Schengenlande oplever problemer med misbrug af visa fra statsborgere fra visumpligtige tredjelande.

Inddelingen i landegrupperne har alene vejledende karakter. Der kan således altid efter en konkret vurdering af ansøgers forhold og formålet med opholdet her i landet meddeles visum – uanset at den pågældende ansøger ikke er omfattet af den persongruppe, der i henhold til landegruppeinddelingen som udgangspunkt kan meddeles visum.

Der skal således **altid** foretages en konkret og individuel vurdering af samtlige ansøgerens forhold, ligesom de hensyn og forhold, der eksempelvis kan give anledning til meddelelse af visum allerede på repræsentationen, skal vurderes, også når der træffes afgørelse i sagen hos udlændingemyndighederne i Danmark. Dette betyder, at udlændingemyndighederne i Danmark – i lighed med hvad der gælder for repræsentationerne – altid kan meddele visum, hvis dette efter en vurdering af immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen findes ubetænkeligt.

Der vil eksempelvis efter en konkret og individuel vurdering kunne meddeles Schengenvisum til en ansøger, som efter den beskrevne landegruppepraksis normalt ikke ville kunne få Schengenvisum, hvis den pågældende har haft et tidligere problemfrit visumophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande. Det samme gælder – uanset om den pågældende tidligere har haft et problemfrit ophold i Danmark eller et af de øvrige Schengenlande – hvis oplysningerne om den pågældendes personlige forhold og/eller formålet med opholdet i Danmark i øvrigt gør det ubetænkeligt at meddele den pågældende visum.

Udlændingemyndighedernes mulighed for at meddele visum, hvis blot dette efter en vurdering af immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen findes ubetænkeligt, gælder ligeledes i forhold til visumansøgere, der ønsker visum med henblik på forretningsbesøg eller kulturelt besøg her i landet.

I forbindelse med behandlingen af en visumansøgning kan udlændingemyndighederne om nødvendigt indhente oplysninger om ansøgerens og/eller referencens eventuelle opholds- og asylsag fra Udlændingeregistret (UR), Det Fælles Visumsystem (WIVR) og Det Centrale Personregister (CPR).

En ansøgning om Schengenvisum indgivet på en dansk repræsentation i udlandet bedømmes som udgangspunkt efter den praksis, som gælder for det land, hvori ansøgeren er statsborger. Hvis en visumansøger i en længere årrække har haft fast, lovligt ophold i et tredjeland, som er placeret i en anden landegruppe end det land, hvori ansøgeren er statsborger, vil dette forhold dog indgå i bedømmelsen af visumansøgningen.

I de tilfælde, hvor der som udgangspunkt alene meddeles Schengenvisum, hvis ansøgeren har en herboende reference, er det en forudsætning for meddelelse af visum, at referencen er **fastboende** i Danmark, dvs. som minimum har en folkeregisteradresse her i landet. Hvis der er tale om en udenlandsk reference, er det som udgangspunkt endvidere en forudsætning, at denne har en gyldig opholdstilladelse i Danmark. Hvis referencen har en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold, og hvor der er ansøgt om forlængelse af denne opholdstilladelse, meddeles der som udgangspunkt visum. Hvis referencen derimod har en tidsbegrænset opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, f.eks. på baggrund af studier eller arbejde, og denne tilladelse er søgt forlænget, kan der som udgangspunkt ikke meddeles visum, førend opholdstilladelsen er blevet forlænget.

I tilfælde, hvor **ægtefæller** ansøger om Schengenvisum med henblik på at rejse sammen til Danmark, vil ægtefællernes ansøgninger som udgangspunkt skulle behandles individuelt.

Endelig bemærkes, at der i tilfælde, hvor **mindreårige børn** ansøger om Schengenvisum med henblik på at rejse sammen med deres forældre til Danmark, som udgangspunkt alene sker en bedømmelse af, om forældrene på baggrund af deres forhold kan meddeles Schengenvisum. Hvis forældrene efter denne bedømmelse kan meddeles Schengenvisum, vil de medfølgende mindreårige børn således som udgangspunkt også blive meddelt Schengenvisum. En nu voksen udlænding, der tidligere er blevet meddelt visum til Danmark som et medfølgende mindreårigt barn, vil omvendt ikke kunne meddeles visum alene under henvisning til det tidligere visum, idet der skal foretages en selvstændig vurdering af ansøgerens forhold.

Nedenfor er beskrevet den nærmere praksis for de tre landegrupper.

5.1 Særligt om visumlempelsesaftaler med forskellige tredjelande

EU-landene har i flere tilfælde indgået aftaler med visumpligtige tredjelande om visumlempelsesaftaler. Disse aftaler har ikke umiddelbar virkning i forhold til Danmark. Dette følger af

Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender. Danmark må således – hvis man ønsker en tilsvarende retstilstand i forholdet mellem Danmark og det pågældende tredjeland – indgå en bilateral aftale med samme indhold som EU-aftalens.

Der er indgået en aftale mellem EU og Rusland om visumlempelser, der trådte i kraft den 1. juni 2007. Danmark er ikke omfattet af aftalen på grund af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender, men Danmark er ved at indgå en tilsvarende bilateral aftale med Rusland. Denne aftale forventes at træde i kraft i løbet af 2008.

Der er endvidere indgået aftaler om visumlempelser mellem EU og henholdsvis Albanien, Bosnien-Hercegovina, FYROM (Makedonien), Moldova, Montenegro, Serbien og Ukraine. Aftalerne trådte i kraft den 1. januar 2008. Danmark er ikke omfattet af aftalerne på grund af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender, men Danmark og de pågældende tredjelande er ved at indgå tilsvarende visumlempelsesaftaler. Disse aftaler forventes at træde i kraft i løbet af 2008.

En visumlempelsesaftale er en aftale, der letter procedurerne for behandlingen af visumansøgninger, specielt i forhold til dokumentationen for formålet med opholdet. Herudover udvider aftalen i et vist omfang kredsen af personer, der kan få visum. Endvidere fastlægger aftalerne bestemmelser for udstedelse af længerevarende visa til flere indrejser, indehavere af diplomatpas fritages for visum, og sagsbehandlingstiden fastlægges til maksimum 10 dage, dog op til 30 dage i særlige tilfælde.

Yderligere oplysninger om aftalerne samt aftalernes indhold vil blive lagt på udlændingemyndighedernes internetportal www.nyidanmark.dk, når aftalerne træder i kraft.

5.2 Asyllandegruppen

5.2.1 Placering af lande i asyllandegruppen

I asyllandegruppen placeres lande, hvorfra der kommer relativt mange asylansøgere, og lande, hvortil der kan være udsendelsesvanskeligheder. I forbindelse med placeringen af lande i asyllandegruppen tages der således hensyn til antallet af asylansøgere fra landene, til udsendelsesmulighederne og til muligheden for at behandle asylsager vedrørende ansøgere af en bestemt nationalitet i åbenbart grundløs-proceduren.

5.2.2 Lande, der for tiden er placeret i asyllandegruppen

Afghanistan, Algeriet, Irak, Iran, Kosovo, Montenegro¹, Nigeria, Pakistan, Somalia, statsløse palæstinensere og Sudan. Der gør sig dog særlige forhold gældende for irakiske og somaliske statsborgere, jf. afsnit 5.2.9 og 5.2.10.

Det bemærkes, at andre statsløse end statsløse palæstinensere vurderes i forhold til det land, hvori de pågældende har fast ophold.

¹ Se afsnit 5.1. om kommende visumlempelsesaftaler med bl.a. Montenegro

5.2.3 *Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum*

For landene placeret i asyllandegruppen gælder der en meget streng visumpraksis, hvorefter der som udgangspunkt kun gives Schengenvisum til **ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre**. Ved faste samlevende forstås personer, der kan dokumentere, at de har boet sammen i et samlivsforhold af fastere karakter på fælles bopæl i mindst 1½ til 2 år.

Dette udgangspunkt er dog yderligere skærpet, for så vidt angår statsborgere fra Irak og Somalia, se nærmere herom nedenfor under afsnit 5.2.9 og 5.2.10.

5.2.4 *Ekstraordinære omstændigheder*

For ansøgere, som ikke er omfattet af persongruppen, der normalt kan få visum i asyllandegruppen, gælder det, at der kan gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. hvis den herboende reference lider af en livstruende sygdom, eller hvis ansøgeren skal deltage i et nært familiemedlems begravelse. I den forbindelse indgår ansøgerens tilknytning til den herboende reference som et væsentligt moment i vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum. Schengenvisum vil således kunne meddeles, hvis der mellem ansøgeren og den herboende reference består en særlig tæt og mangeårig tilknytning, der kan dokumenteres. I de tilfælde, hvor der foreligger livstruende sygdom hos den herboende reference, skal dette dokumenteres ved erklæring fra en person med lægefaglig uddannelse. Det er i den forbindelse ikke et krav, at den livstruende sygdom er i terminalstadiet, men sygdommen skal efter en lægelig vurdering være af en aktuelt livstruende karakter.

5.2.5 *Ansøgere, der tidligere er meddelt Schengenvisum*

Der kan gives Schengenvisum til ansøgere, der tidligere er meddelt visum til Danmark eller visum til et andet Schengenland, forudsat at ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke væsentligt har ændret sig, siden ansøgeren senest blev meddelt visum. Det er i den forbindelse en betingelse, at ansøgeren har benyttet og overholdt betingelserne for det tidligere udstedte visum, herunder den i visummet fastsatte frist for udrejse og det heri angivne formål med besøget. Der lægges vægt på tidligere visumophold i det til enhver tid værende Schengenområde. Visumophold i et nuværende Schengenland forud for det pågældende lands indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde kan således ikke tillægges samme vægt.

5.2.6 *Særlige vilkår for medfølgende familie til aktuelt danske udstationerede, der ønsker at holde ferie i Danmark*

Der kan endvidere meddeles visum til en ægtefælle, fast samlever og mindreårige børn til en aktuelt dansk udstationeret, hvis den danske udstationerede ønsker at holde ferie i Danmark sammen med sin nærmeste familie. I forbindelse hermed stilles der ikke krav om, at referencen ved ansøgningens indgivelse skal være fastboende med folkeregisteradresse i Danmark i modsætning til udgangspunktet, hvorefter referencen skal være fastboende i Danmark på ansøgningstidspunktet.

5.2.7 *Formodningsvurdering*

For asyllandegruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er **en begrundet formodning** for, at

visumansøgeren vil benytte et meddelt visum til at tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

Dette vil være tilfældet, hvor visumansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvor ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere meddelt visum. Har ansøgeren tidligere ansøgt om og er meddelt afslag på asyl i Danmark, vil dette kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering af immigrationsrisikoen. Desuden vil det kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering, at ansøgeren under et tidligere visumophold har indgivet ansøgning om opholds- eller arbejdstilladelse, såfremt ansøgeren i forbindelse med afslag herpå ikke er udrejst i overensstemmelse med den af udlændingemyndighederne fastsatte udrejsefrist.

Det vil endvidere være tilfældet, hvor udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens tilknytning til sit hjemland eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl, ikke er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet. Der lægges i den forbindelse vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland, herunder om den pågældende er i beskæftigelse, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Opmærksomheden rettes især mod personer i særlige risikokategorier, herunder arbejdsløse og personer, der ikke kan dokumentere at have en fast indtægt. Det forhold, at en visumansøger er uden beskæftigelse, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Der kan herudover meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor en herboende reference har udvist en sådan adfærd, der indikerer, at den aktuelle visumansøger ikke kun ønsker et kortvarigt ophold i Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor referencen tidligere har haft besøg af samme eller en anden visumansøger, og hvor den pågældende har misbrugt det udstedte visum, jf. nærmere herom afsnit 9.1.

Der meddeles desuden afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor flere af ansøgerens familiemedlemmer tidligere er meddelt visum til Danmark og ikke er udrejst ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet, og hvor det således ikke kan udelukkes, at også ansøgeren vil benytte et meddelt Schengenvisum til at tage længevarende ophold her i landet eller i et af de øvrige Schengenlande.

For asylsøgende gruppen gælder det, at visumudstedelse ikke kan betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. nærmere om sikkerhedsstillelse nedenfor i afsnit 8.

5.2.8 Særligt om forældre, der søger om visum

For så vidt angår forældre, der ansøger om Schengenvisum med henblik på at besøge herboende børn, lægges der desuden bl.a. vægt på, om forældrene har andre børn i hjemlandet. Der vil således som udgangspunkt skulle meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor det på baggrund af en konkret vurdering skønnes, at ansøgerne ikke har en væsentlig

tilknytning til hjemlandet. Det vil f.eks. ikke kunne antages, at ansøgerne har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis alle ansøgernes børn eller familie i øvrigt opholder sig i Danmark eller i andre lande end hjemlandet eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl. Det vil heller ikke som udgangspunkt kunne antages, at ansøgerne har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis ansøgerne ikke opholder sig i det land, hvori de har statsborgerskab, men opholder sig i et tredjeland. Det vil dog i sådanne tilfælde kunne tillægges en vis betydning, hvis ansøgerne gennem en længere årrække har haft og fortsat har fast opholdstilladelse i dette tredjeland, og hvis ansøgerne er fast etableret i dette land i form af beskæftigelse, fast ejendom eller andet.

Udlændingemyndighederne kan af hensyn til immigrationsrisikoen – eksempelvis hvor der ikke er nogen børn i hjemlandet, og hvor ægtefællerne udgør hinandens tilknytning til hjemlandet – betinge et visum af, at den ene ægtefælle forbliver i hjemlandet. Hvis betingelsen ikke blev stillet, ville alternativet være, at begge ægtefæller blev meddelt afslag på visum.

5.2.9 Særligt om irakiske statsborgere

For irakiske statsborgere gælder det, at der alene kan meddeles Schengenvisum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af det herboende familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald.

Dette skyldes, at det for tiden ikke er muligt at udsende afviste irakiske statsborgere tvangsmæssigt til Irak.

Der vil dog efter en konkret vurdering kunne meddeles visum til officielle delegationer med henblik på besøg hos danske myndigheder, herunder f.eks. ministerier, eller til irakiske forretningsfolk, hvis der er tale om et besøg af ekstraordinær karakter, og hvis udlændingemyndighederne på baggrund af sagens faktiske omstændigheder skønner, at der ikke er risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark. Der kan således gives visum til irakiske forretningsfolk med henblik på besøg hos større danske firmaer, der medvirker til genopbygningen af infrastrukturen i Irak, og hvor den irakiske statsborger som led i et veletableret samarbejde har søgt om visum til Danmark for at besøge og forhandle med eller modtage særlig undervisning fra danske virksomheder, hvor repræsentanter for de danske virksomheder på grund af den sikkerhedsmæssige situation i Irak ikke kan rejse dertil. Endelig vil der som udgangspunkt kunne gives visum til irakiske statsborgere, der tidligere har opholdt sig på visum i Schengenområdet og er ind- og udrejst i overensstemmelse med visummets gyldighedsperiode.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på deltagelse i kulturelle arrangementer eller sportsstævner gælder som udgangspunkt ikke for irakiske statsborgere.

Der gælder særlige regler, når der er tale om Schengenvisum til ægtefæller fra Irak. Se nedenfor i afsnit 5.2.11

5.2.10 Særligt om somaliske statsborgere

For somaliske statsborgere gælder det, at der alene kan meddeles Schengenvikum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af det herboende familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald.

Denne praksis er fastsat på baggrund af, at somaliske nationalitetspas ikke anerkendes som gyldig rejselegitimation, idet disse ikke kan tillægges sædvanlig bevismæssig betydning som følge af forholdene i Somalia. Derved er de grundlæggende betingelser for udstedelse af Schengenvikum ikke opfyldt, jf. afsnit 4.3.a ovenfor.

Hvis der undtagelsesvis meddeles Schengenvikum til en somalisk statsborger, vil de danske udlændingemyndigheder være behjælpelige med at tilvejebringe den nødvendige rejselegitimation. I praksis vil Udlændingetjenesten således bemyndige en dansk repræsentation i udlandet til at udstede et laissez-passet til den pågældende person. Et laissez-passet gælder alene for rejse til Danmark og er alene gyldigt for én indrejse her i landet.

Er der i et laissez-passet isat en visumsticker, vil politiet ved ankomsten til Danmark påføre visummet et indrejsestempel, og udlændingen vil dernæst skulle rette henvendelse til enten det stedlige politi eller Udlændingetjenesten og aflevere det udstedte laissez-passet.

Er der ikke isat en visumsticker, vil politiet i forbindelse med indreisen i Danmark inddrage det originale laissez-passet og udlevere en farvekopi til udlændingen med henblik på at sikre, at rejsedokumentet ikke misbruges, herunder benyttes af samme person til flere indrejser eller af andre personer til uberettiget at indrejse i Danmark.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på forretningsbesøg, deltagelse i kulturelle arrangementer eller sportsstævner gælder som udgangspunkt ikke for somaliske statsborgere.

Der gælder særlige regler, når der er tale om Schengenvikum til ægtefæller fra Somalia. Se nedenfor i afsnit 5.2.11.

5.2.11 Særlig praksis for ægtefæller fra Irak og Somalia

Efter praksis kan der dog meddeles Schengenvikum til irakiske og somaliske statsborgere, der ønsker at besøge en herboende ægtefælle, hvis det i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om familiesammenføring er konstateret, at den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark.

Udlændingemyndighedernes vurdering af, om der kan gives visum til en ægtefælle – uden for de ekstraordinære situationer – vil således bero på, at der i relation til en forudgående familiesammenføringssag konkret er taget stilling til, om den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark.

Det vil endvidere være en betingelse for udstedelse af visum, at det er konstateret, at der foreligger et retsgyldigt ægteskab, og at de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring (bo-

ligkrav, forsørgelseskrav mv.) er opfyldt, dog således at opfyldelse af kravet om sikkerhedsstillelse først skal dokumenteres efter indrejsen. I forbindelse med behandlingen af en visumansøgning vil Udlændingesservice således undersøge, om disse øvrige betingelser for at give opholdstilladelse er til stede.

Denne praksis fremgår af Integrationsministeriets notat af 30. april 2007 om muligheden for i praksis at opfylde tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, ved indrejse på visum, når ansøger er statsborger i et asylproducerende land, og den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark. Notatet findes på udlændingemyndighedernes hjemmeside: www.nyidanmark.dk.

5.3 Immigrationslandegruppen

5.3.1 Placering af lande i immigrationslandegruppen

I immigrationslandegruppen placeres lande, hvis statsborgere efter myndighedernes erfaring i nogen udstrækning søger videregående ophold i Danmark.

Immigrationslandegruppen er underinddelt i to grupper. En immigrationslandegruppe med referencebegrænsning og en immigrationslandegruppe uden referencebegrænsning. Hvorvidt et land placeres i den ene eller den anden gruppe afhænger af, hvor mange statsborgere fra det pågældende land der erfaringsmæssigt søger videregående ophold i Danmark. I immigrationslandegruppen med referencebegrænsning kræves det, at ansøgeren har en bestemt tilknytning til den herboende reference. Det er omvendt ikke en betingelse i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning.

5.3.2 Muligheden for at betinge visumudstedelse af en økonomisk sikkerhedsstillelse i immigrationslandegruppen

I forhold til landene placeret i immigrationslandegruppen gælder det, at udstedelse af Schengenvisum i visse tilfælde – dvs. i tilfælde, hvor det ikke er klart, om Udlændingesservice skal meddele visum eller afslag på visum – kan betinges af, at den herboende reference stiller en økonomisk garanti, jf. afsnit 8.

Den økonomiske sikkerhedsstillelse skal ses som et supplement til den generelle vurdering af immigrationsrisikoen. Det vil sige, at Udlændingesservice i alle tilfælde skal vurdere, hvorvidt det – på baggrund af immigrationsrisikoen – findes nødvendigt, at der stilles en økonomisk sikkerhed af den herboende reference. Således kan Udlændingesservice – efter en skønsmæssig vurdering – stille krav om økonomisk sikkerhedsstillelse f.eks. i tilfælde, hvor en visumansøgers tilknytning til hjemlandet er usikker, eksempelvis på grund af ansøgerens manglende beskæftigelse og unge alder, eller eksempelvis i tilfælde hvor en visumansøger ønsker at besøge en herboende kæreste eller forlovede, og hvor der er en risiko for, at ansøgeren ønsker længerevarende ophold i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

Hvis det er utvivlsomt, at visumansøgeren vil udrejse af Danmark ved udløbet af visummet, vil visum kunne udstedes, uden at der stilles krav om økonomisk sikkerhedsstillelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor visumansøgeren tidligere har haft et problemfrit visumophold.

Omvendt kan der også være tilfælde, hvor Udlændingesservice meddeler afslag på en ansøgning om visum, uanset at den herboende reference er villig til at stille en økonomisk sikkerhed. Det vil f.eks. være tilfældet, hvor visumansøgeren giver udtryk for ikke at ville udrejse igen efter visummets udløb. Udlændingesservice vil også kunne meddele afslag på en ansøgning om visum i tilfælde, hvor den herboende reference ikke vil eller ikke har mulighed for at stille en økonomisk sikkerhed.

Hvis en herboende reference tidligere har haft besøg af en visumansøger, der har udvist en sådan adfærd, som efter udlændingelovens regler kan begrunde, at et beløb, der er stillet som økonomisk sikkerhed, forfalder til betaling, jf. afsnit 8 nedenfor, skal dette indgå ved vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum til en ansøger, der aktuelt ønsker at besøge Danmark, og som henviser til den samme reference. Der gives i sådanne tilfælde afslag på visumansøgningen, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at den pågældende – ligesom den tidligere visumansøger – vil udvise en sådan adfærd.

5.3.3 *Immigrationslandegruppen med referencebegrænsning*

5.3.3.1 *Lande, der for tiden er placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning*

Armenien, Aserbajdsjan, Bangladesh, Bosnien-Hercegovina², Burundi, Cameroun, Den Demokratiske Republik Congo, Egypten, Eritrea, Elfenbenskysten, Etiopien, Gambia, Georgien, Ghana, Hviderusland (Belarus), Indien, Jordan, Kenya, Kina, Libanon, Makedonien (FYROM)³, Marokko, Moldova⁴, Rusland⁵, Rwanda, Serbien⁶, Sierra Leone, Sri Lanka, Syrien, Togo, Tyrkiet, Uganda, Ukraine⁷, Vietnam og Yemen.

5.3.3.2 *Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum*

For lande placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning gælder det, at der gives Schengenvisum til **ægtefæller, faste samlevende, kærester og forlovede, børn uanset alder, forældre, søskende og dissers ægtefæller**. Herudover gives der Schengenvisum til **mindreårige niecer og nevøer og børnebørn**, der ønsker at rejse til Danmark – uden ledsagelse af en af eller begge deres forældre eller anden voksen person – med henblik på ferieophold, **nære bekendte til tidligere danske udstationerede, sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem**.

For at give Schengenvisum til **kærester** kræves det, at det kan dokumenteres, at parret har haft et sædvanligt forudgående personligt kendskab til hinanden i kraft af et fast kæresteforhold. Det er således en forudsætning, at parret kender og har mødt hinanden personligt. Det er således ikke nok, at parret kender hinanden, fordi parret har haft telefonisk og/eller skriftlig

² Se afsnit 5.1. om kommende visumlempelsesaftaler med bl.a. Bosnien-Hercegovina

³ Se afsnit 5.1. om kommende visumlempelsesaftaler med bl.a. Makedonien (FYROM)

⁴ Se afsnit 5.1. om kommende visumlempelsesaftaler med bl.a. Moldova

⁵ Se afsnit 5.1. om kommende visumlempelsesaftaler med bl.a. Rusland

⁶ Se afsnit 5.1. om kommende visumlempelsesaftaler med bl.a. Serbien

⁷ Se afsnit 5.1. om kommende visumlempelsesaftaler med bl.a. Ukraine

kontakt eksempelvis via Internettet. Uanset at parret har mødt hinanden personligt, meddeles der afslag, hvis parret ikke har større kendskab til hinandens personlige forhold eller den personlige kontakt ikke er af nyere dato. Der stilles samme krav til det personlige kendskab, uanset om ansøgeren ønsker at indrejse i Danmark med henblik på at indgå ægteskab.

I forbindelse med vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum til **sponsorbørn**, lægger udlændingemyndighederne bl.a. vægt på, hvilket land sponsorbarnet kommer fra og arten og omfanget af den støtte, som sponsoren har ydet overfor det pågældende barn. Kan det således lægges til grund, at sponsoren i kraft af støtte til barnet og/eller dennes familie f.eks. har været medvirkende til at sikre barnets skolegang og uddannelse, at sikre barnets sundhed, således at sygdomme og mangelfuld ernæring undgås, eller i øvrigt har været medvirkende til en forbedring af det pågældende barns levevilkår, meddeles der som udgangspunkt visum.

I forbindelse med visum til **nære bekendte til tidligere danske udstationerede** er det et krav, at udstationeringen skal have haft en varighed på minimum 6 sammenhængende måneder, og at udstationeringen skal have været led i en ansættelse hos en offentlig myndighed eller en dansk eller udenlandsk privat virksomhed med forretningssted både i Danmark og i udlandet. Herudover lægger udlændingemyndighederne vægt på den herboende references tilknytning til ansøgeren, herunder eksempelvis karakteren af den fortsatte kontakt efter ophør af udstationeringen. Herudover lægges vægt på den enkelte ansøgers interesse i at besøge den herboende reference samt referencens interesse i at modtage besøg.

Der meddeles endvidere visum til en **ægtefælle, fast samlever eller kæreste og børn til en aktuelt dansk udstationeret**, hvis parret eksempelvis ønsker at holde ferie sammen i Danmark. I den situation stilles der ikke krav om, at referencen ved ansøgningens indgivelse skal være fastboende med folkeregisteradresse i Danmark i modsætning til udgangspunktet, hvorefter referencen skal være fastboende i Danmark på ansøgningstidspunktet, jf. afsnit 5.

5.3.3.3 *Ekstraordinære omstændigheder*

For ansøgere fra lande placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning gælder det, at ansøgere, som ikke er omfattet af persongruppen, der normalt kan få Schengenvisum, kan gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. livstruende sygdom hos en herboende reference eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem. I den forbindelse indgår ansøgerens tilknytning til den herboende reference som et væsentligt moment i vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum. Schengenvisum vil således kunne meddeles, hvis der mellem ansøgeren og den herboende reference består en særlig tæt og mangeårig tilknytning, der kan dokumenteres. I de tilfælde, hvor der foreligger livstruende sygdom hos den herboende reference, skal dette dokumenteres ved erklæring fra en person med lægefaglig uddannelse. Det er i den forbindelse ikke et krav, at den livstruende sygdom aktuelt er i terminalstadiet, men sygdommen skal efter en lægelig vurdering være af aktuel livstruende karakter.

Visumudstedelse i forbindelse med en ekstraordinær omstændighed kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. afsnit 8.1.

5.3.3.4 *Formodningsvurdering*

For immigrationslandegruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er **en høj grad af risiko** for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum eller en af udlændingemyndighederne fastsat udrejsefrist, eksempelvis i forbindelse med afslag på opholds- eller arbejdstilladelse. Der vil således – i modsætning til asylandegruppen, hvor det også vurderes, om visumansøgerens tilknytning til sit hjemland er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed kan findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet i Danmark – i denne gruppe kræves en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, før der kan meddeles afslag på Schengenvisum.

5.3.4 *Immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning*

5.3.4.1 *Lande, der for tiden er placeret i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning*

Albanien⁸, Benin, Burma (Myanmar), Congo (Brazzaville), Filippinerne, Libyen, Mongoliet, Niger, Peru, Tanzania, Thailand og Tunesien.

5.3.4.2 *Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum*

For lande placeret i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum til ansøgere fra disse lande, uanset hvem de ønsker at besøge, herunder også for at besøge venner og bekendte.

5.3.4.3 *Formodningsvurdering*

For immigrationslandegruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en **høj grad af risiko** for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum eller en af udlændingemyndighederne fastsat udrejsefrist, eksempelvis i forbindelse med afslag på opholds- eller arbejdstilladelse. Der vil således – i modsætning til asylandegruppen, hvor det også vurderes, om visumansøgerens tilknytning til sit hjemland er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed kan findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet i Danmark – i denne gruppe kræves en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil

⁸ Se afsnit 5.1. om kommende visumlempelsesaftaler med bl.a. Albanien

tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, før der kan meddeles afslag på Schengenvisum.

5.4 Turistlandegruppen

5.4.1 *Placering af lande i turistlandegruppen*

I turistlandegruppen placeres de øvrige lande, som Danmark har visumpligt overfor. Disse landes statsborgere udgør erfaringsmæssigt en meget ringe eller ingen immigrationsrisiko.

5.4.2 *Lande, der for tiden er placeret i turistlandegruppen*

Angola, Antigua, Bahamas, Bahrain, Barbados, Belize, Bhutan, Bolivia, Botswana, Burkina Faso, Cambodja, Colombia, Comorerne, Cuba, Den Centralafrikanske Republik, Den Dominikanske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Djibouti, Dominica, Ecuador, Fiji, Forenede Arabiske Emirater, Gabon, Grenada, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Haiti, Indonesien, Jamaica, Kapverdiske Øer, Kasakhstan, Kirgisistan, Kiribati, Kuwait, Laos, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Maldiverne, Mali, Marshall-øerne, Mauretanien, Mauritius, Mikronesien, Mozambique, Namibia, Nauru, Nepal, Oman, Palau, Papua New Guinea, Qatar, Salomonøerne, Samoa, Sao Tomé & Príncipe, Saudi Arabien, Senegal, Seychellerne, St. Kitts-Nevis, St. Lucia, St. Vincent og Grenadinerne, Surinam, Swaziland, Sydafrika, Tadsjikistan, Taiwan, Tchad, Tonga, Trinidad/Tobago, Turkmenistan, Tuvalu, Usbekistan, Vanuatu, Zambia, Zimbabwe, Ækvatorial Guinea, Østtimor.

5.4.3 *Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum*

For lande placeret i turistlandegruppen gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum til rene turistbesøg – også selv om visumansøgeren ikke har en herboende reference.

5.4.4 *Formodningsvurdering*

For turistlandegruppen gælder det – som for immigrationslandegruppen – at udlændingemyndighederne skal meddele afslag på en visumansøgning, hvis det vurderes, at der er **en høj grad af risiko** for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark.

Visumudstedelse for statsborgere fra lande placeret i turistlandegruppen kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. afsnit 8.1.

6 Praksis for meddelelse af Schengenvisum til særlige formål

6.1 **Meddelelse af Schengenvisum med henblik på forretningsbesøg**

For ansøgere af alle nationaliteter gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum, hvis der søges om visum med henblik på et reelt forretningsbesøg.

Der vil efter praksis være tale om et reelt forretningsbesøg, når en ansøger som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige produkter m.v. hos

en forretningsforbindelse i Danmark, at ansøgeren er erhvervsdrivende, og at opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland. Det er en forudsætning, at forretningsbesøget dokumenteres, og at det angivne formål bekræftes af forretningsreferencen.

Det er en betingelse for meddelelse af Schengenvisum til forretningsbesøg, at der allerede før ansøgerens indrejse består en aftale eller er etableret kontakt med forretningsforbindelsen i Danmark.

De danske repræsentationer i udlandet vil, hvis de kan skaffe sig kendskab til det, kunne bidrage med væsentlige oplysninger til vurderingen af, om der er tale om et forretningsforhold, eller om der er **en høj grad af risiko** for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, bl.a. i forbindelse med vurderingen af, om opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i hjemlandet.

Der meddeles afslag på en ansøgning om forretningsvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark. Det kan i den forbindelse bl.a. tillægges betydning, hvis den herboende forretningsforbindelse tidligere har haft besøg af en visumansøger, der ikke udrejste ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet eller på anden måde ikke overholdt visumbetingelserne.

For at imødegå misbrug af forretningsvisum kan Udlændingesservice stille krav om, at den i ansøgningen angivne reference møder personligt op i Udlændingesservice, hvis referencen bor i Storkøbenhavn, og ellers hos det lokale politi, jf. afsnit 4.8 ovenfor.

Sager, hvor der er tvivl om, hvorvidt der er tale om et reelt forretningsforhold, forelægges for Udlændingesservice af de danske repræsentationer med henblik på, at Udlændingesservice træffer afgørelse i sagen. Som led i sagsbehandlingen sendes et referenceskema til den i visumansøgningen angivne herværende forretningsforbindelse, og der anmodes om besvarelse af visse nærmere angivne spørgsmål med henblik på at få fastlagt parternes eventuelle forudgående forretningsmæssige kendskab til hinanden, hvorledes kontakten er blevet etableret samt formålet med besøget.

Forretningsvisum kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse.

For så vidt angår statsborgere fra Irak og Somalia, henvises til de særlige afsnit om praksis for meddelelse af forretningsvisum til statsborgere fra disse lande under afsnit 5.2.9 og 5.2.10 vedrørende asyllandegruppen.

6.2 Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i kulturelt eller videnskabeligt arrangement mv.

For ansøgere af alle nationaliteter gælder det, at der som udgangspunkt kan gives Schengenvisum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i kongresser, sportsstævner, højskoleophold eller lignende, som er arrangeret af danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner eller organisationer.

Der foretages en nærmere vurdering af formålet med deltagelsen i arrangementet, ligesom der kun kan gives Schengenvisum, hvis det angivne formål bekræftes. En ansøger vil således f.eks. skulle kunne dokumentere at have det fornødne kendskab til en given sportsgren, og at ansøgeren har udøvet denne forud for ønsket om indrejse i Danmark, f.eks. i form af dokumentation for medlemskab af en professionel sportsklub eller lignende.

Der meddeles afslag på visum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i sportsstævner, kongresser og højskoleophold, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er **en høj grad af risiko** for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark.

I relation til ansøgere, der ønsker højskoleophold i Danmark, kan udlændingemyndighederne ved vurderingen af, om der er en formodning for, at det reelle formål med ansøgningen ikke er et højskoleophold, f.eks. lægge vægt på ansøgerens uddannelsesmæssige baggrund og sproglige forudsætninger, samt på om ansøgeren er fagligt eller sprogligt over- eller underkvalificeret til at følge kurser på en højskole, kursets beskaffenhed, herunder på om kurset er almindeligt tilgængeligt i ansøgerens hjemland, og/eller om kurset er af mere almen karakter. Der kan tillige lægges vægt på ansøgerens tilknytning til hjemlandet.

For så vidt angår ansøgere, der ønsker at deltage i sportsstævner, vil udlændingemyndighederne – udover at kræve dokumentation for, at ansøgeren har det fornødne kendskab til en given sportsgren, og for at ansøgeren har udøvet denne forud for ønsket om indrejse i Danmark – tillige kunne stille krav om, at ansøgeren er i stand til at dokumentere, at den pågældende udøver sin sportsgren på et vist professionelt niveau.

Det kan i alle tilfælde bl.a. tillægges betydning, om den herboende reference, herunder sportsstævnearrangører, højskoler, kongresser, uddannelsesinstitutioner mv., tidligere har haft besøg af en visumansøger, der ikke udrejste ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet, eller på anden måde ikke overholdt visumbetingelserne.

6.3 Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i en retssag

Efter retsplejelovens § 303 kan enhver part frivilligt fremstille sig og begære personligt at afgive sin forklaring. Den omstændighed, at en visumansøger i forbindelse med ansøgningens

indgivelse oplyser, at han eller hun ønsker at afgive forklaring i en retssag, der føres ved en dansk domstol, kan dog ikke i sig selv begrunde, at der gives visum.

Hvis retten derimod har indkaldt en *part* til et personligt møde, vil dette af udlændingemyndighederne skulle tages som udtryk for, at partens tilstedeværelse under retsmødet er nødvendig, jf. retsplejelovens § 302, stk. 1, om rettens indkaldelse af en part efter modpartens påstand.

Efter praksis gives der derfor som udgangspunkt visum med henblik på at deltage i et retsmøde, hvis der foreligger dokumentation for, at den pågældende er indkaldt til at afgive partsforklaring for retten.

Dette udgangspunkt kan dog fraviges, hvis det vurderes, at der består en konkret risiko for, at ansøgeren vil tage ophold af længerevarende karakter i Danmark. Ved vurderingen af, om der skal gives visum med henblik på at afgive partsforklaring, har det således betydning, om visumansøgeren kommer fra et land, hvorfra der generelt kommer mange asylansøgere, eller hvortil der er udsendelsesvanskeligheder, eller om visumansøgeren kommer fra et land, hvis statsborgere i nogen udstrækning søger videregående ophold, eller et land, hvor der kun er en mindre immigrationsrisiko. Landegruppeinddelingen er som nævnt ovenfor i afsnit 5 af vejledende karakter, og den pågældende visumansøgers konkrete og personlige forhold indgår derfor også i vurderingen. Det tillægges endvidere betydning, hvis ansøgeren f.eks. giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum.

Vidnepligten efter retsplejelovens § 168 gælder alene for personer, der bor i Danmark. Personer, der opholder sig i udlandet, kan som udgangspunkt ikke pålægges at afgive forklaring ved en dansk domstol.

Det er efter praksis en generel betingelse for meddelelse af visum med henblik på at *vidne* for en dansk domstol, at der foreligger dokumentation for et nærmere konkret retsmøde, herunder en indkaldelse af ansøgeren med henblik på at afgive vidneforklaring fra den domstol, hvor retsmødet skal foregå.

Det vil herudover bero på en konkret vurdering, om en udlænding, der er indkaldt som vidne, som opholder sig i udlandet, og som dermed ikke har vidnepligt, vil kunne meddeles visum med henblik på at afgive vidneforklaring under en retssag. Spørgsmålet om meddelelse af visum i sådanne sager vil bl.a. bero på sagens karakter samt en vurdering af den risiko, der måtte være for, at udlændingen misbruger visummet til at søge at tage længerevarende ophold i Danmark eller i et af de øvrige Schengenlande, samt erfaringerne for, hvor ressourcerævende og vanskelig en eventuel tvangsmæssig udsendelse af ansøgeren til dennes hjemland vil kunne være.

7 Danmarks internationale forpligtelser – EMRK artikel 8

Der skal altid gives visum til en ansøger – selv hvis den pågældende tidligere f.eks. har søgt asyl i Danmark – hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familielivet. Det bemærkes i den forbindelse, at Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 ikke giver en generel ret til at indrejse i et bestemt land, men at bestemmelsen dog indebærer, at der efter en konkret vurdering i særlige tilfælde – hvor der består et af artikel 8 beskyttet familieliv – ikke kan nægtes visum.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8's beskyttelse tager primært sigte på den i den europæiske tradition almindelige kernefamilie, dvs. far, mor og mindreårige børn. En stat vil kun i helt særlige tilfælde, hvor der foreligger et afhængighedsforhold, der går ud over, hvad der følger af slægtskabet i sig selv, mellem et voksent barn og dets forældre eller andre voksne familiemedlemmer, være forpligtet til at meddele visum.

8 Økonomisk sikkerhedsstillelse

8.1 Generelt

I forhold til visumansøgere fra lande tilhørende immigrationslandegruppen kan udstedelse af Schengenvisa i visse tilfælde betinges af, at den herboende reference stiller en økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb på 54.813 kr. (2008-niveau), således at beløbet forfalder – helt eller delvist – til betaling, hvis visumansøgeren overtræder visumbetingelserne.

Den økonomiske sikkerhed skal stilles i form af en anfordringsgaranti stillet af et pengeinstitut.

Der stilles som udgangspunkt krav om økonomisk sikkerhedsstillelse for hver enkelt visumansøger. Der stilles ikke krav om sikkerhedsstillelse for mindreårige børn, der ledsager en voksen visumansøger. Derimod stilles der krav om økonomisk sikkerhedsstillelse for en mindreårig visumansøger, der rejser alene uden ledsagelse af sine forældre eller en anden voksen person.

Visumudstedelse kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når ansøgeren er statsborger i et land, der er placeret i asyllandegruppen, herunder Irak og Somalia, eller i turistlandegruppen.

Visumudstedelse kan alene betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når en udlænding søger om Schengenvisa med henblik på privatbesøg. Visumudstedelse kan således ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når en udlænding søger om Schengenvisa med henblik på forretningsbesøg, deltagelse i kulturelle arrangementer, sportsarrangementer, kongresser, tjenesterejser mv.

Ægtefæller, faste samlever, mindreårige børn og forældre kan som udgangspunkt få Schengenvisum, og visumudstedelse til denne persongruppe kan derfor ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse.

Endvidere kan udstedelse af Schengenvisum ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder, f.eks. livstruende sygdom hos referencen eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

Det er visumansøgerens civilstatus på tidspunktet for visumansøgningens indgivelse, der er afgørende for, om visumudstedelse kan betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse. Det forhold, at ansøgeren i forbindelse med visumansøgningen oplyser, at den pågældende agter at indgå ægteskab med den herboende reference, indebærer ikke, at eventuelt krav om økonomisk sikkerhedsstillelse fraviges.

8.2 Inddragelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse

Hele beløbet på 54.813 kr. forfalder til betaling, hvis visumansøgeren uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller i et andet Schengenland i mere end en måned ud over visummets gyldighedsperiode, mens kun halvdelen af beløbet – 27.406,50 kr. – forfalder til betaling, og Udlændingesservice frigiver de resterende 27.406,50 kr., hvis visumansøgeren uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland i op til en måned ud over visummets gyldighedsperiode.

Beløbet på 54.813 kr. eller 27.406,50 kr. forfalder ligeledes til betaling, hvis en udlænding har fået forlænget sit ophold her i landet efter udlændingelovens § 4 b og har ulovligt ophold ud over dette tidsrum.

Hele beløbet på 54.813 kr. forfalder endvidere til betaling, hvis udlændingen efter indreisen udvises, indgiver ansøgning om opholdstilladelse her i landet – dog ikke hvis udlændingen har indgået aftale eller fået tilbud om ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 1 – eller indgiver ansøgning om asyl i et andet Schengenland. Beløbet forfalder dog ikke til betaling, hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod.

8.3 Frigivelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse

Hvis udlændingen godtgør, at overskridelsen af det i visummet angivne tidsrum skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, f.eks. at udrejse ikke er sket som følge af trafikforsinkelser, strejker, vejrliget eller sygdom, vil garantien ikke forfalde til hel eller delvis betaling. Det er dog en betingelse i den forbindelse, at udlændingen udrejser af Danmark, så snart det igen er muligt. Særlige omstændigheder vil f.eks. kunne godtgøres ved attestation fra flyselskabet eller en lægeerklæring, hvoraf det fremgår, at udlændingen ikke har været i stand til at udrejse inden for den gyldige visumperiode.

Det påhviler visumindehaveren eller den herboende reference at dokumentere tidspunktet for visumindehaverens tilbagevenden til hjemlandet – som udgangspunkt over for en dansk repræsentation i visumindehaverens hjemland. Repræsentationen giver herefter meddelelse

til Udlændingesservice. I tilfælde, hvor det vil være umuligt for en visumansøger at dokumentere tidspunktet for den pågældendes tilbagevenden via en dansk repræsentation i hjemlandet, skal den pågældendes tilbagevenden dokumenteres direkte over for Udlændingesservice.

En person, der ved personligt fremmøde på en dansk repræsentation fremviser pas, billet mv., hvoraf tidspunktet for udrejsen af Schengenområdet fremgår, vil altid blive anset for at have dokumenteret sin tilbagevenden. Personligt fremmøde er dog ikke en betingelse. Fremsendelse af pas, boardingpas (eller den del heraf, der normalt vil være tilbage efter en foretaget flyrejse), billet mv. eller kopi heraf, hvoraf tidspunktet for udrejsen af Schengenområdet fremgår, vil også opfylde dokumentationskravet.

Ved vurderingen af kravet til dokumentation kan udlændingemyndighederne bl.a. lægge vægt på ansøgerens baggrund, rejsens formål og ansøgerens finansielle situation.

I tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at en udlænding ikke er udrejst af landet i forbindelse med et visumophold, giver udlændingemyndighederne meddelelse om overtrædelsen af visumbestemmelserne til den repræsentation, der oprindeligt udstedte visummet, med henblik på at sikre, at en person, der tidligere har misbrugt et visum, ikke senere meddeles bona fide visum.

Praksis vedrørende dokumentation af rettidig tilbagevenden vil løbende blive justeret, i det omfang ordningen måtte vise sig at være vanskelig at håndtere.

Integrationsministeren har fastsat nærmere regler for, hvordan økonomisk sikkerhed skal stilles, og for betaling af beløb, der er forfaldet til betaling. Der henvises til bekendtgørelsen vedrørende sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 4, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 926 af 7. september 2004, der trådte i kraft den 1. oktober 2004.

9 Afslag på visum – særlige tilfælde

9.1 Tidligere adfærd – misbrug

Der skal normalt – ud over de tilfælde hvor en visumansøger har givet udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb – meddeles afslag på en visumansøgning, hvis en visumansøger tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en visumansøger tidligere har benyttet et meddelt visum til at søge **asyl**. Det forhold, at en visumansøger tidligere har ansøgt om asyl i Danmark, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen. Den tidsmæssige udstrækning, der er forløbet siden ansøgningen om asyl, vil i den forbindelse indgå som et væsentlig moment ved den skønsmæssige vurdering.

Der kan desuden meddeles afslag på visum under henvisning til tidligere misbrug, hvis visumansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et meddelt visum eller hvis visumansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat som led i et eventuelt afslag på **opholds- og arbejdstilladelse**. Det centrale er således, om den pågæl-

dende tidligere – i forlængelse af et visumophold eller et lovligt processuelt ophold – har haft et ulovligt ophold her i landet. Det forhold, at en visumansøger tidligere har ansøgt om opholds – eller arbejdstilladelse (dog ikke asyl jf. ovenfor) i Danmark, karakteriseres således ikke som misbrug, hvis blot den pågældende – i tilfælde af afslag på ansøgningen – udrejser i overensstemmelse med den af udlændingemyndighederne fastsatte udrejsefrist.

Hvis visumansøgeren tidligere har været i Danmark eller i Schengenområdet – enten lovligt eller ulovligt – kan udlændingemyndighederne lægge oplysninger om ansøgerens adfærd i forbindelse med dette ophold til grund for en ny visumansøgning, således at ansøgerens tidligere asyl- og/eller visumsag inddrages i formodningsvurderingen.

9.2 Ansøgere, der har fået afslag på familiesammenføring – pro forma eller tvangsægteskabssager

Har en ansøger fået afslag på en ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til, at der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse (pro forma), eller med henvisning til, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået, eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske (tvangsægteskab), kan der ikke gives Schengenvisum med henblik på besøg hos den herboende ægtefælle eller samlever, uanset hvilket land visumansøgeren kommer fra. Dette gælder også, selv om ansøgeren tidligere er meddelt visum under henvisning til samme eller anden reference.

Det helt overvejende udgangspunkt er således, at der meddeles afslag på visum, hvis der tidligere er meddelt afslag på en ansøgning om familiesammenføring under henvisning til pro forma eller tvang. Dog kan der i helt særlige tilfælde, hvor ansøger og den herboende ægtefælle/samlever har fællesbørn, der er bosat her i landet, og hvor hensynet til fællesbarnet taler afgørende derfor, meddeles visum med henblik på besøg hos fællesbarnet. Dette gælder, uanset at der tidligere er meddelt afslag på familiesammenføring med den herboende ægtefælle eller samlever under henvisning til tvang eller pro forma. Sådanne forhold, der kan tale afgørende for meddelelse af visum med henblik på besøg hos det herboende fællesbarn, kan eksempelvis være, at fællesbarnet lider af en alvorlig sygdom, der umuliggør barnets rejse til udlandet. Hvis der derimod er givet afslag på ægtefællefamiliesammenføring eller afslag på familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til, at f.eks. tilknytningskravet, boligkravet eller 24-års kravet ikke er opfyldt, bør der efter en konkret og individuel vurdering af sagens øvrige omstændigheder som udgangspunkt gives Schengenvisum. Det samme gælder, hvis der er givet afslag på familiesammenføring til et ugift mindreårigt barn.

9.3 Ansøgere, der har en verserende sag om adoption i Danmark

Hvis et mindreårigt barn indgiver en visumansøgning med henblik på at rejse til Danmark alene eller sammen med sine kommende adoptivforældre for i Danmark at afvente oprindelseslandets og/eller de danske myndigheders godkendelse af adoptionen, vil barnet som udgangspunkt blive meddelt afslag på visum.

Dette skyldes ønsket om at undgå tilfælde, hvor et mindreårigt barn meddeles visum til Danmark, mens adoptionssagen stadig er verserende, og hvor adoptionen efterfølgende ikke kan anerkendes af enten oprindelseslandets eller de danske myndigheder.

9.4 Mindreårige ansøgere, der har en verserende retssag her i landet i henhold til udlændingelovens § 52

Hvis et mindreårigt barn er meddelt afslag på familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 13 (integrationsafslag), vil barnet – såfremt afslaget på familiesammenføring er indbragt for domstolene til prøvelse i medfør af udlændingelovens § 52 – som udgangspunkt blive meddelt afslag på visum, så længe sagen om familiesammenføring verserer ved retten.

Når sagen er afgjort ved retten, kan der på ny ansøges om og meddeles visum under henvisning til almindelig praksis. Forbeholdet gælder således alene den periode, hvor sagen verserer ved retten. Forbeholdet er motiveret af et ønske om ikke at påvirke den verserende retssag forud for rettens endelige afgørelse.

9.5 Karensperiode – tre eller fem år

En udlænding, der tidligere har benyttet et Schengenvisum til at søge om videregående ophold, dvs. har indgivet ansøgning om asyl eller opholdstilladelse, har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et meddelt visums gyldighed, eller som i øvrigt har overtrådt visumbetingelserne, kan som udgangspunkt ikke få Schengenvisum igen i en karensperiode på tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark.

Perioden, hvor en udlænding som udgangspunkt ikke vil kunne få Schengenvisum, vil være **fem år**, hvis den pågældende i forbindelse med et tidligere visumophold har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse i mere end en måned ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum. Det samme gælder i de tilfælde, hvor en udlænding efter indrejsen i Danmark udvises ved dom eller ved administrativ beslutning, hvor en udlænding efter indrejsen i Danmark indgiver ansøgning om opholdstilladelse her i landet, eller hvor en udlænding søger om asyl i et andet Schengenland.

En karensperiode for udstedelse af visum er forskellig fra et indrejseforbud og kan således have forskellig tidsmæssig udstrækning.

En udlænding vil som udgangspunkt ikke kunne få Schengenvisum i en periode på **tre år**, hvis den pågældende efter indrejsen har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i op til en måned ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum.

For udlændinge, der har søgt om forlængelse af visumopholdet og i den forbindelse ikke overholder de af udlændingemyndighederne fastsatte udrejsefrister, gælder tilsvarende regler om karensperiode.

9.5.1 Hvornår tildes der ikke karensperioder?

Der tildes ikke karensperioder ved indgivelse af ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring, familiesammenføring med en fast samlever, familiesammenføring, hvor an-

søgeren er et mindreårigt barn, og ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, på grundlag af beskæftigelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft (positivlisten).

Der tildeles endvidere ikke karenperiode, hvis en visumansøger, der har ansøgt om og fået afslag på asyl i forbindelse med et tidligere visumophold, har medvirket til sagens oplysning, og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejste eller medvirkede til udrejsen. En tidligere asylansøgning kan – uanset om der tildeles en karenperiode eller ej – have betydning for vurderingen af immigrationsrisikoen.

Der tildeles desuden ikke karenperiode, hvis en udlænding har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et meddelt visums gyldighed alene som følge af et processuelt ophold, f.eks. i tilfælde hvor en udlænding søger om forlængelse af sit visum under opholdet i Danmark, og hvor Udlændingesservice ikke kan nå at færdigbehandle forlængelsesansøgningen inden det oprindelige visums udløb. Det er dog en forudsætning, at udlændingen udrejser i overensstemmelse med den udrejsefrist, der fastsættes i forbindelse med ophøret af det processuelle ophold.

Det gælder dog, at en udlænding, som opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse ud over det tidsrum, der er angivet i det meddelte visum, på ny vil kunne få Schengenvisum, hvis den pågældende godtgør, at overskridelsen af det meddelte visum skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last. Omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, kan efter praksis f.eks. være tilfælde, hvor udlændingen har haft til hensigt at udrejse inden for den gyldige visumperiode, men ikke har haft mulighed herfor som følge af f.eks. strejker, vejrliget eller sygdom.

En udlænding, der er afskåret fra at få Schengenvisum inden for en karenperiode, vil som udgangspunkt alene kunne meddeles visum, hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder. Ekstraordinære omstændigheder kan eksempelvis være livstruende sygdom hos referencen eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

En udlænding, der er afskåret fra at få Schengenvisum inden for en karenperiode, vil desuden altid kunne få visum, hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familielivet, jf. afsnit 7. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en udlænding efter dansk ret er tillagt samvær med et herboende barn.

10 Praksis for ansøgere, der er udvist med indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 3 a skal udlændinge, der har indrejseforbud, have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Et sådant visum vil altid være nationalt begrænset. Der sondres i praksis mellem, om ansøgeren er udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig, for 10 år, 5 år, eller 3 år eller er administrativt udvist med indrejseforbud i 1 år. Udgangspunktet er, at der ikke i tiden efter udrejsen og indtil indrejseforbudets udløb meddeles visum. Visum kan i denne periode alene meddeles, såfremt der foreligger en ganske særlig grund, jf. nedenfor.

I alle tilfælde tages der ved behandlingen af visumansøgningen fra den udviste hensyn til den pågældendes tilknytning her til landet, længden af indrejseforbudet, forløbet af den medgåede tid fra udrejsen, forbrydelsens art m.v. Hvis den udviste forinden har overtrådt indrejseforbudet, gives som udgangspunkt altid afslag på visumansøgningen.

10.1 Særligt om ansøgere, der er udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig

Er ansøgeren udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig, kan visum alene udstedes i helt ekstraordinære tilfælde. Til sådanne ansøgere kan der således ikke udstedes visum i de to første år efter udrejsen, medmindre ansøgerens tilstedeværelse i Danmark er bydende nødvendig, f.eks. hvis ansøgeren skal vidne i en retssag, hvor retten skønner, at ansøgerens tilstedeværelse er af væsentlig betydning for sagens gennemførelse, eller ved akut alvorlig sygdom hos en herboende ægtefælle eller barn, og hvor hensynet til den herboende afgørende taler for udstedelse af visum til den udviste ansøger.

Er ansøgeren ved dom udvist med indrejseforbud for bestandig, kan der – efter udløbet af de første to år efter udrejsen – alene udstedes visum, når ganske særlige grunde taler derfor, f.eks. ved alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Forud for meddelelse af visum til en person, der ved dom er udvist med indrejseforbud for bestandig, skal udlændingemyndighederne fra politiet indhente oplysning om risikoen for, at den pågældende under et ophold her i landet vil begå ny kriminalitet. Foreligger der en sådan risiko, bør dette indgå som et særdeles vægtigt argument imod meddelelse af visum. Det bør tillige tillægges betydning, hvis udsendelsen af den pågældende var problematisk.

10.2 Øvrige tilfælde

Er ansøgeren ved dom udvist med indrejseforbud for 10 år, 5 år eller 3 år, kan visum i denne periode alene meddeles, hvis der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Er ansøgeren udvist administrativt med indrejseforbud for 1 år, vil der efter udrejsen ikke blive meddelt visum, medmindre der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

11 Forlængelse af Schengenvisum og forlængelse af ophold i Danmark

11.1 Forlængelse af Schengenvisum

Ifølge udlændingelovens § 4, 3. pkt., må varigheden af et sammenhængende visumophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende visumophold i Danmark og de øvrige Schengenlande ikke overstige 3 måneder (90 dage) pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene, jf. afsnit 4.1 ovenfor.

Der kan således maksimalt meddeles Schengenvisum for 90 dages ophold i Schengenlandene pr. halvår.

Er et Schengenvisum meddelt for 90 dage, vil yderligere forlængelse alene kunne ske efter reglerne om forlængelse af ret til ophold i Danmark (nationalt visum), jf. udlændingelovens § 4 b, og straks nedenfor under afsnit 11.2 om forlængelse af ophold i Danmark. En forlængelse efter udlændingelovens § 4 b giver ikke mulighed for at rejse til et af de øvrige Schengenlande.

Er der ansøgt om og meddelt Schengenvisum for eksempelvis 30 dage, kan der under opholdet i Danmark kun undtagelsesvis ske forlængelse op til 90 dage, hvis betingelserne i udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, er opfyldt.

Det følger af udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, at en udlændings visumophold her i landet kan forlænges op til maksimalt 3 måneder (90 dage), når der foreligger force majeure, eller når humanitære hensyn eller tungtvejende forretningsmæssige eller personlige grunde taler derfor. Forlængelse kan dog, medmindre særlige grunde taler derimod, kun ske på grundlag af oplysninger, der ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen, og kun, hvis formålet med opholdet ikke ændres.

Betingelserne efter udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, er for eksempel opfyldt, hvis ansøgerens begrundelse for ansøgningen om forlængelse indtil tre måneder, er, at det flyselskab, den pågældende rejser med, strejker, eller hvis vejrliget umuliggør udrejse, eller ansøgeren eller den person, ansøgeren besøger, er blevet alvorligt syg, eller hvis en vigtig handel ikke har kunnet afvikles inden for den meddelte visumperiode og forventes afsluttet inden for ganske kort tid.

11.2 Forlængelse af ophold i Danmark

Det følger af udlændingelovens § 4 b, at en udlænding, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i medfør af udlændingelovens §§ 2-3 a – dvs. en udlænding, der er statsborger i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en udlænding, der er visumpligtig ved indreisen til Danmark eller en udlænding, der er visumfri ved indreisen til Danmark – i særlige tilfælde kan få forlænget sin ret til ophold her i landet.

Forlængelse af opholdet i Danmark efter udlændingelovens § 4 b ud over et meddelt Schengenvisum kan kun ske med op til yderligere 3 måneder (90 dage) – dvs. i alt højst 6 måneders (180 dage) ophold – og kun, når ansøgeren er omfattet af en af følgende grupper:

- Ægtefæller eller faste samlever, som er indrejst i Danmark på et tidspunkt, hvor begge parter har en alder på mindst 23 år og seks måneder, og for at sikre, at de ægtefæller og faste samlever, som ikke opfylder 24 års kravet i udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring, får mulighed for at blive sammen, indtil udlændingemyndighederne har afgjort, om de øvrige betingelser for familiesammenføring er opfyldt, og
- EF- og EØS-statsborgere og familiemedlemmer til disse, der er på besøg hos herboende ægtefæller, faste samlever, kærestes/forlovede, forældre, børn og søskende.

For øvrige persongrupper vil forlængelse efter udlændingelovens § 4 b alene kunne ske, hvis der er tale om ekstraordinære omstændigheder, herunder i tilfælde af alvorlig sygdom hos ansøgeren eller den herboende reference eller dødsfald hos den herboende reference. Det er en forudsætning for at kunne få forlænget et ophold i Danmark efter udlændingelovens § 4 b, at der er tale om en pludselig opstået situation, som ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen, og at ansøgeren således ikke havde mulighed for at tilrettelægge visumopholdet herefter.

Det bemærkes, at det forlængede ophold alene giver ret til ophold i Danmark og således ikke giver ret til ophold i de andre Schengenlande.

12 Praksis for visumpligtige familiemedlemmer til unionsborgere

Hvis en statsborger fra et andet EU-medlemsland skal rejse til Danmark f.eks. på et turistbesøg i Danmark, har den pågældende person – i henhold til EU-reglerne om fri bevægelighed – ret til at blive ledsaget af de nærmeste familiemedlemmer, også selv om familiemedlemmerne er statsborgere i et tredjeland. Dette skyldes, at de pågældende forudsættes at benytte retten til fri bevægelighed efter EU-reglerne. Reglerne finder ikke anvendelse for danske statsborgere, der er bosiddende i Danmark.

Med nærmeste familiemedlemmer forstås i denne sammenhæng en ægtefælle, en registreret partner, egne eller ægtefællens/partnerens børn og børnebørn, som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren, samt slægtninge i opstigende linje og ægtefællens/partnerens slægtninge i opstigende linje, som forsørges af unionsborgeren.

Unionsborgerens medfølgende familiemedlemmer skal på sædvanlig vis – forudsat at familiemedlemmerne er statsborgere i et visumpligtigt land – indgive en visumansøgning ved en dansk repræsentation i udlandet.

En visumansøgning indgivet af et familiemedlem til en unionsborger behandles efter en hasteprocedure, ligesom der ikke skal betales gebyr og ikke stilles krav om rejsesygeforsikring på repræsentationen i forbindelse med indgivelse af en sådan visumansøgning. Endvidere kan et visum ikke betinges af, at visumansøgeren er i besiddelse af de nødvendige midler til opholdet her i landet. Der meddeles som udgangspunkt visum til visumansøgeren, medmindre ansøgeren udgør en trussel imod sikkerheden eller den offentlige orden eller sundhed.

Det kan således alene kræves, at et familiemedlem til en unionsborger ved indgivelsen af visumansøgningen foreviser gyldigt pas eller anden gyldig rejselegitimation efter dansk praksis samt dokumentation for familieforholdet til unionsborgeren. Der kan således ikke stilles yderligere krav som betingelse for udstedelse af visum, såsom at visumansøgeren skal være i besiddelse af en rejsesygeforsikring samt nødvendige midler til ophold.

Der henvises i øvrigt til direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

Bilag 1: Oversigt over visumpraksis¹

	Landegrupperne				Turistlandgruppen	Visum til særlige formål	
	Asyllandgruppen	Immigrationslandgruppen		Forretningsvisum		Kulturelle arrangementer	
		Land med referencebegrænsning	Land uden referencebegrænsning				
Kriterier for placering	Asyrisiko	Høj grad af immigrationsrisiko	Immigrationsrisiko	Ingen immigrationsrisiko	Øget samhandel	Hensyn til afvikling af kulturelle arrangementer	
Hvem kan normalt få visum?	Ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre	Alle med en nær reference ²	Alle med reference	Alle	Alle med en forretningsreference	Alle, der skal deltage i et kulturelt arrangement	
Indgående formodningsvurdering³	Ja	Nej	Nej	Nej	Nej	Ja	
Formodningsvurdering⁴	Nej	Ja	Ja	Ja	Ja	Nej	
Sikkerhedsstillelse	Nej	Ja ⁵	Ja ⁶	Nej	Nej	Nej	
Ekstraordinære omstændigheder⁷	Ja	Ja	Ja	Ja			

¹ De danske repræsentationers kompetence til bl.a. at udstede visum bona fide er ikke omfattet af denne oversigt.

² Ægtefæller, faste samlevende, børn uanset alder, forældre, kæresten og forlovede, søskende og disse ægtefæller, mindreårige niecer, nevøer og børnebørn, der ønsker at rejse til Danmark med henblik på ferieophold, nære bekendte til tidligere danske udstationerede, sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt nært familiemedlem.

³ Risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

⁴ Høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark, eller ansøgeren har tidligere udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

⁵ Der skal ikke stilles økonomisk sikkerhedsstillelse for ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre.

⁶ Der skal ikke stilles økonomisk sikkerhedsstillelse for ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre.

⁷ Helt ekstraordinære omstændigheder er f.eks., hvis den herboende reference lider af en livstruende sygdom eller er afgået ved døden. Der gives normalt visum, hvis der i sagen foreligger helt ekstraordinære omstændigheder – forudsat at der er en nær tilknytning mellem ansøgeren og den herboende reference. Dog meddeles der fortsat afslag på en ansøgning om visum, hvis der foreligger en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark. Der stilles ikke krav om økonomisk sikkerhedsstillelse ved helt ekstraordinære omstændigheder.

sig på et visum i Danmark eller i Schengenområdet i mere end det antal dage, der er anført i denne rubrik, uanset hvilken gyldighedsperiode (jf. rubrik B), der er anført.

Såvel hele indrejsedagen som hele udrejsedagen tælles med i beregningen af, hvor mange dage visumindehaveren må opholde sig i Schengenområdet – dette uanset hvornår på dagen visumindehaveren ind- og udrejser.

Længden af et visums gyldighedsperiode går typisk ud over det antal dage ("period of grace"), som visummet giver indehaveren ret til at opholde sig i Danmark eller i Schengenområdet. De ekstra dage sikrer, at visumindehaveren har mulighed for at opholde sig i Danmark eller de øvrige Schengenlande i det fulde antal bevilgede dage, selvom den pågældende eksempelvis må udskyde sin forventede afrejsedato fra hjemlandet med et par dage.

Rubrik E:

I rubrikken "UDSTEDT I" angives den by, hvor den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der har udstedt visummet, er beliggende. I dette tilfælde Accra, Ghana.